

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

6. Attilivs Princeps legem statuit, cui quidem ante promulgationem subditi contravenire possunt, non autem post hanc.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

ecessaria ad sustentationem (etsi iniuste à viro
essent acquisita) non peccat, ita neque peccat
iurando. Tum quia licitum est cuilibet in
gravi sua, vel suorum necessitate, aliquid
clanculum surripere, quando aliter ea averti
non potest, vt docent P. Navarr. L. 3. cap. 1. n.
357. Less. Lugo, alij. Ergò multò magis lici-
tum erit Anthonis, aliquid non restituere, cum
substractio illa non tam sit ablatio rei, quàm
denegatio restitutionis.

Ad primum in contrarium negamus, id es-
se in fraudem & contra jus creditorum, hoc
ipso, quod iuste ac rationabiliter fiat. Ad se-
cundum itidem negamus sequelam, cum hic
non agatur de aliqua solùm imminutione,
sed omnimoda amissione honestæ sustenta-
tionis, & ex communi doctrina plus liceat
ad cavendam istam, quàm illam.

VI. *Attilius Princeps ob copiam vini in sua
ditione crescentis legem statuit, ne quis vinum ex
alia Prouinciâ inferret. Cneus huius gnarus an-
tequam lex illa promulgaretur, aliquot vini plau-
stra aliunde advexit. Subditi verò eandem legem
postea promulgatam absque iustâ causa non accep-
tarunt. Queritur. Virum tam isti, quàm ille
contra legem egerint?*

Videtur, Cneum fecisse contra legem;
quia sciuit, eam iam esse statutam: non au-
tem eandem violasse subditos; quia iuxta
communem sententiam Canonist. in c. 1 de

B

Treuga

Treuga & pace, lex non obligat, nisi acceptetur.

Resp. Cneum non violâsse legem: Subditos verò eandem fuisse transgressos. Ratio prioris est, quia de ratione legis *vi proximè obligantis* est promulgatio, vt habet communis DD. apud P. Tannerum *Tom. 1. D. 5. Q. 1. d. 1.* liquidem absque istâ regulare ac dirigere (quod legis est) subditos nequeat. Cùm ergo ante promulgationem lex verè & perfectè non subsistat, nec violari potest. Vnde patet ad argumentum in oppositum. Ratio posterioris est, quia acceptatio populi, per se loquendo, ac seclusis particularibus pactis & privilegijs, non requiritur ad valorem legis, vt docent Laym. *de LL. c. 3. n. 1.* Arriag. *D. 17. n. 1.* Palao *D. 1. p. 13.* & plures alij. cùm Princeps absque eâ & potestatem & voluntatem habeat obligandi subditos; nec sanè expediret Reipubl. vt leges iustæ & vtilis pro libitu recusari à subditis possent. *Sententia Canonist. in contrarium allata* intelligenda est solùm casu, quo lex valde gravis & difficilis esset; tunc enim prudenter præsumitur, legem eiusmodi non esse latam à Principe *ex absoluta voluntate* obligandi, sed solùm experiendum populus ad eius receptionem induci possit, vt post Suarez & Salas, rectè Palao *loc. cit. n. 4.* Secus autem se res habet in proposito, vbi lex nec difficilis, nec inutilis fessit.

tur. Atque sic patet ad rationes in oppositum.

VII. *Auitus vir nobilis aduertit, fateturque excessum suum in cibo, potu, vestibus, vsu matrimonij, appetitu pecuniae, honoris, laudis, excellentiae, &c. Queritur. Vtrum peccet mortaliter?*

Videtur peccare mortaliter. Tum quia SS. Scriptura & Patres hunc excessum grauius reprehendunt, vt videre est apud Authores passim. Tum quia grauem committit inordinationem.

Resp. Auitum in his (per se loquendo, secluso damno, & aliâ malitiâ extrinsecâ) non peccare mortaliter. Ita ex communiore Less. L. 4. de Temper. c. 4. n. 110. Ratio est, quia, vniuersim loquendo, quando aliquid per se malum non est, sed indifferens, tum excessus in eius appetitione & vsu est tantum venialis, cum in tali re mediocritatem attingere sit difficile, & nullum graue detrimentum inferatur Deo, vel proximo. Atqui praedicta, in quibus delinquit Auitus, per se mala non sunt, sed indifferentia. Ergo excessus in illorum appetitione & vsu, per se loquendo, est tantum venialis.

S. Scripturae & PP. grauius reprehendunt excessum illum non per se, sed ratione alicuius prauitatis per accidens annexae, quo modo etiam inordinatio grauis censeri potest, qualis tamen per se non habetur.